

שהתתקנו. הראשון לצד ימין צדקה"ל, המפנה הגדול, גדול המחנות, שהוא מחת שליטונו של מيكا"ל, ועמו היה מתקנים כל

אתם המחנות מחת ידו. ומעה אחד הוקם על ארבעה שלש, ארבע למטה, לפי שבלו אוטם המחנות העליונים, בשירדים למטה, משנים את השם שלהם בשמות אחרים. כשהם עליונים, לא משנים כשםם עליונים. והמננה העליון היה לעולים. והוא צדקה"ל עומד עלייהם לפנים. אותן אמרת נוצצת על ראייהם, והיא א קטנה. בשאות זו נוצצת, כלם נסעים לאות מקום

שנוצצת ההתנוצחות זו. לפנים מהם - רזיא"ל המפנה הגדול, גדול המחנות, שעומד לפנים מחת שליטונו של מيكا"ל, ועמו כל אוטם מוחנות שמחת ידו, וממנה אחד עומד עליהם בשער, שגURA רומייא"ל. וסובבים אותו י"ב ממנים, שלוש שלוש ארבע פעמים. ורזיא"ל המפנה הגדול עומד על כלם, שלא השתנה שם. אותן אמרת נוצצת על ראשם של כל אוטם נוצצת על ראייהם. והיא אותן ר. פשו המחנות. נוצצת, כלם נסעים לאות הצד של אותה התנוצחות. אותן הוזעקה על העש של מגלה עומרה על הסודות. וסימן - ריש וקלון.

לפניהם יופיא"ל המפנה הגדול, גדול המחנות, מחת שליטונו של מيكا"ל ועמו היה מתקנים כל אוטם המחנות שמחת ידו, ולא החגלו פאן בחשבון, מושום שלא נשלהם פאן עד שבאו לבית עולם, שם כלם נשלמו, והתרבו המחנות בשמלות. ומה שאמרנו באן, כל אוטם המחנות שמחת ידו, ויב' ממנים שנמסרו באותו שעה להבגס עמו וממנה אחד עומד עליהם ריש וקלון.

משרין, כלל עד דאתפקני. רישא לסטר ימינה צדקה"ל, רב ממן, רב משירין, דאייה תחות שלטנאה דמייכא"ל, ועמיה הוו מתפקנן כל אינון משרין תחות ידיה. וזה מפנה אתם על ארבע תלת, ארבע למתא, בגין דכל אינון משרין עלאין, כド נחתין, למתא, משניין טמא דלהון, בשמהן אחרין, כד אינון עלאין לא משתגין לעלמיין. ובהאי ממן עלה צדקה"ל קאים עלייהו לג'. את חד נצץ על רישיהו, ואיה א' זעירא, כד האי את נצין, כלחו נטליין לההוא אחר דנצץ האי נציצו.

לנו מניהו, רזיא"ל רב ממן, רב משרין, דקיימה לנו תחות שלטנאה דמייכא"ל. ועמיה כל אינון משרין דתחות ידיה. וחד ממן קאים עלייהו בתרעא, דאתקרי רומייא"ל. וסחרין ליה י"ב ממן, תלת תלת ד' זמן. ורזיא"ל רב ממן קיימה על כלחו, דלא אשתי נסיה. את חד נצץ על רישיהו דכל אינון משרין, ואיה את ר'. כד האי נצץ, נטליין כלחו לההוא סטרא דההוא נציצו, האי את קיימה על עונשא דמגלה רין וסימנייך (משל י) ריש וקלון.

לנו מניהו, יופיא"ל רב ממן, רב משירין, תחות שלטנאה דמייכא"ל, ועמיה הוו מתפקנן כל אינון משרין דתחות ידיה. ולא אתגלהין הכא בחשנא, בגין דלא אשתלימו הכא עד דאתו לבית עולם. דתמן אשתלימו כלחו, ואסגי משרין בשלימו. ומה דאמאן הכא, כל אינון משרין דתחות ידיה, דאתמסרו בההוא שעתא לאעלא עמיה וחד ממן קיימה עלייהו, וחכמייא"ל שסיה, ויב' שנמסרו באותו שעה להבגס עמו וממנה אחד עומד עליהם ריש וקלון.

סובבים אותו לכל עבר שלש
שלש, כמו שאמרנו. וויפיא"ל
המגנה הגדול עומד על פלט,
שלא משתחה שם.

אות אחת נוצצת על ראשיהם
של כל המגןות הלו, והיא
האות ק'. כשו נוצצת, כלם
נוסעים לאותו הצד של אותה
הנתנוצחות. האות זו ק' תלייה
באויר, נכונעה שלש פעמים ביום,
ועולה ויורדת. שמי האותיות
הכלו קר, הן אותן שעומדות
באמצע. אחת המכפה על אותן
א', ואחת המכפה על אותן י'.

שהיא אמרה ק'.

לפנים מהם קדוםיא"ל המגנה
הגדול, גדול המגןות, מה
שלטונו של מיכא"ל, עמו קיו
מתפקידים כל אותן המגןות
שפחת ידו. ומגנה אחד עומד
עליהם בשער, שנקרא אריא"ל.
ויב' מנגנים סובבים אותו שלש
שלש לכל צד, ומה מגנה זהה
קדוםיא"ל עומד עליהם, שלא
משפחנה שמו לעולמים. אותן אחת
עומדת ונוצצת על ראשיהם,
והיא אותן י'. כשו נוצצת, כלם
נוסעים לאויה הנתנוצחות
שפוצצת. האות ק' בפי שאמרנו,
מכפה על אותן האות י', ר' מכפה
על א'.

לפני ולפנים, בمكانם שנקרא
קדש, נוצצת אותן אחת בפרט
ובgeneיה, והיא אותן ו'. והאות
ר' הזו נוצצת בהנתנוצחות על כל
האותיות, וכך יוצא מביניהן של
האותיות הללו, ואנו מכפה
הנתנוצחות של האות י'
להנתנוצחות של האות י', ויצאת
אותה הנתנוצחות מתוק
מקום (שנקרא קדש) לקדש, ומפה
لتוך הנתנוצחות של האות י'.
ואו הנתנוצחות האות י' מפה לפנים הנתנוצחות האות ק', ומפה
لتוך הנתנוצחות האות ר', ויצאים כל הנתנוצחות ומתחררים לתוך הנתנוצחות
שעומדת.

ممונן סחרין ליה לכל עיבר תלת תלת, כמה
דאמרן. וויפיא"ל רב ממנא קיימא על כלו,
دلא אשפוגי שמיה.

את חד נצץ על רישיה דכל אלין משרין,
ואיהי את ק'. פד נצץ דא, נטליין בלהו
לההוא סטרא דההוא נציצו. האי את ק' תליה
באוירא, ואכפיא תלת זמנים ביומא. וסלקא
ונחטא, תריין אתוון אלין קר, איינון אתוון
דקימין באמצעתא, חד דחפי לאת א', וחד
דחפי על י', דאייה לבר.

לגו מניעיה, קדומייא"ל רב ממנא, רב משרין,
תחות שלטנותא דמייא"ל, עמיה הוו
מתפקנו כל איינון משרין דתחות ידיה. וחד
ממנא קיימא עליהו בתרעא, דאתקרי
אריא"ל. ויב' ממונן סחרין ליה, תלת תלת
עליהו, דלא אשפוגי שמיה לעלמיין. חד את
קיימא נצץ על רישיה, נטליין בלהו לההוא נציצו
דןציז. את ק' דקאמרן חפייא על האי את י',
ר' חפייא על א'.

לגו, באטר דאקרי קדש, נצץ חד את
בטMRIו ובגניזו, ואייה את ו'. ויהי את
ר' נצץ בנציצו על כלו אתוון. וקלא נפיק
מבינייהו דאלין אתוון, כדין בטש נציצו דאת
ו', לנציצו דאת י', ונפיק ההוא נציצו מגו
אטר (ס"ראקרי קדש) דקדש ובטש לגו נציצי דאת
י'.

ובדין נציצו דאת י', בטש לגו נציצו דאת
ק' (וילא הוא נפיק) ונפקא נציצו דאת ק',
ובטש לגו נציצו דאת ר', ונפקאי נצוצין בלהו,
ואו הנתנוצחות האות י' מפה לפנים הנתנוצחות האות ק', ויצאת
הנתנוצחות מהות ר', ויצאים כל הנתנוצחות ומתחררים לתוך הנתנוצחות
שעומדת.